

268

Besluit van 20 mei 1987, houdende wijziging van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 ter zake van de aanspraak op het minimumbedrag van de vakantie-uitkering en van de vergoeding voor extra diensten door deeltijdwerkers

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken a.i. van 31 december 1986, nr. AB86/U1932, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden;

Gelet op artikel 125, eerste lid, van de Ambtenarenwet 1929 (Stb. 530);

De Raad van State gehoord (advies van 6 februari 1987 nr. W04.87.0018);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 11 mei 1987, nr. AB 87/626, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Artikel 21, tweede lid, van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (Stb. 1983, 571)¹ wordt vervangen door:

2. Voor de ambtenaar, die 23 jaar of ouder is, of die jonger dan 23 jaar zijnde voor de heffing van de loonbelasting zou zijn ingedeeld in een der tariefgroepen 1, 3 of 4 indien die tariefgroepen niet met ingang van 1 januari 1984 zouden zijn vervallen, bedraagt de vakantie-uitkering tenminste f 174,37 per maand, met dien verstande dat dit bedrag bij een onvolledige werktijd naar evenredigheid wordt verminderd.

ARTIKEL II

Artikel 21 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 wordt gewijzigd als volgt:

A. Het tweede lid wordt vervangen door:

2. Voor de ambtenaar die 21 jaar of ouder is bedraagt de vakantie-uitkering tenminste f 201,39 per maand, met dien verstande dat dit bedrag bij een onvolledige werktijd naar evenredigheid wordt verminderd.

B. Onder vernummering van het derde lid in vierde lid, wordt als derde lid tussengevoegd:

3. Voor de ambtenaar die jonger is dan 21 jaar bedraagt de vakantie-uitkering tenminste het in het tweede lid genoemde bedrag verminderd met 7,5% voor elk leeftijdsjaar of gedeelte van een leeftijdsjaar dat hij jonger is dan 21 jaar, met dien verstande dat het bedrag waarop hij alsdan aanspraak heeft bij een onvolledige werktijd naar evenredigheid wordt verminderd.

ARTIKEL III

Voor de ambtenaar die op de datum van inwerkingtreding van dit besluit jonger is dan 21 jaar en die op de dag vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit aanspraak had op het in artikel 21, tweede lid, van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 genoemde minimumbedrag van de vakantie-uitkering of het naar evenredigheid verminderde bedrag, blijft de aanspraak op vakantie-uitkering gehandhaafd op tenminste dat bedrag.

ARTIKEL IV

Artikel 23, vijfde lid, onder b, van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 wordt gewijzigd als volgt:

b. Een bedrag in geld, dat voor elk uur van die overschrijding een percentage van het voor de ambtenaar geldende salaris per uur bedraagt, met dien verstande dat het bedrag in geld voor overwerk op werkdagen van maandag tot en met vrijdag tussen 8 en 18 uur slechts wordt toegekend, voor zover door het verrichten van overwerk de arbeidsduur geldende bij een volledige werktijd is overschreden.

ARTIKEL V

Dit besluit treedt in werking op de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het is geplaatst en werkt voor wat betreft artikel I terug tot en met 1 januari 1984. Voor wat betreft de artikelen II en III werkt dit besluit terug tot en met 1 januari 1986 en voor wat betreft artikel IV tot en met 1 januari 1987.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 22 december 1986, Stb. 646

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 20 mei 1987

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. P. van Dijk

Uitgegeven de *negenentwintigste* juni 1987

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

Het bijgevoegde besluit strekt ertoe de regeling inzake de aanspraak van het burgerlijk rijksperoneel op het minimumbedrag van de vakantie-uitkering aan te passen, in verband met de wijziging per 1 januari 1984 van fiscale tariefgroepindeling.

In dit verband zij het volgende aangetekend.

Met de invoering indertijd van het minimumbedrag in de vakantie-uitkering werd beoogd – als een bijzondere voorziening – een tegemoetkoming te bieden aan de laagstbezoldigden in de uitgaven voor vakantie-doel-einden. Mede onder overweging dat dergelijke uitgaven het zwaarst wegen in een gezinsbudget, werd destijds de aanspraak op bedoeld minimumbedrag toegekend aan alle 23-jarigen en ouderen, alsmede aan alle gehuwden en degenen die daarmee kunnen worden gelijkgesteld en jonger zijn dan 23 jaar (koninklijk besluit van 28 mei 1968, Stb. 164). Daarbij werd de aanspraak van personen jonger dan 23 jaar gekoppeld aan de fiscale tariefgroepindeling.

Sinds de invoering van het minimumbedrag werd de indeling in de fiscale tariefgroepen in de loop der jaren enkele keren gewijzigd. De koppeling aan de fiscale tariefgroepindeling kon – ten aanzien van de jeugdigen – evenwel steeds worden gehandhaafd. Thans is die aanspraak afhankelijk van een indeling in een der tariefgroepen 1, 3 en 4.

Aangezien per 1 januari 1984 bedoelde tariefgroep-indeling werd gewijzigd bij de totstandkoming van de zgn. »Tweeverdienersmaatregel» dient de betreffende bepaling van het BBRA te worden herzien.

De wijziging van de tariefgroep-indeling is evenwel van zodanige aard dat voor het verlenen van de aanspraak op het minimumbedrag aan de bestaande kring van belanghebbenden niet opnieuw kan worden aangesloten bij de fiscale tariefgroep-indeling.

Bij het bezien van mogelijke alternatieven is nagegaan in hoeverre de oorspronkelijke doelstelling van de regeling nog in overeenstemming is met de maatschappelijke ontwikkeling sinds 1968. Gesteld kan worden dat met name het ongehuwd samenwonen en het tweeverdienerschap binnen de diverse samenlevingsvormen de oorspronkelijke uitgangspunten van de bepaling op losse schroeven hebben gezet. Anderzijds heeft de regeling op zich niet aan bestaansrecht ingeboet. Binnen de oorspronkelijke doelstellingen is daarom gestreefd naar een nieuwe omschrijving van de kring van belanghebbenden.

Na ampele overweging heeft het kabinet besloten, met behoud van het karakter van de onderhavige garantieregeling, te weten een tegemoetkoming in de uitgaven voor vakantiedoeleinden aan de laagstbezoldigden, de aanspraak op het minimumbedrag te verlenen aan het burgerlijk rijksperoneel in de leeftijd van 21 jaar en ouder, en daarbij de jongeren aanspraak te verlenen op een per leeftijdsjaar verminderd bedrag.

Artikel II van het bijgevoegde besluit voorziet in de daarvoor nodige wijziging van artikel 21 van het BBRA 1984.

De nieuwe omschrijving van de aanspraak op het minimumbedrag wijkt af van de tot dusverre gehanteerde. Om bestaande en over de jaren 1984 en 1985 reeds gedeeltelijk gehonoreerde aanspraken niet aan te tasten, voorziet artikel I van het bijgevoegde besluit in een overgangsvoorziening voor die jaren.

Met het bepaalde in artikel III wordt beoogd voor zittende ambtenaren een garantievoorziening te treffen.

Voor de goede orde zij tenslotte aangetekend dat het bedrag van f 174,37, zoals vermeld in artikel I van het besluit overeenstemt met het bedrag dat tot 1 januari 1983 in artikel 21 van het BBRA 1984 was vermeld. De aandacht zij erop gevestigd dat ingevolge het bepaalde in artikel 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 17 maart 1982 (Stb. 94) sinds 1 januari 1982 de facto als minimumbedrag van de vakantieuitkering een bedrag van f 183,08 per maand geldt. Dit bedrag is in het kader van de AOW/AWW-operatie voor het overheidspersoneel bij koninklijk besluit van 21 augustus 1985, Stb. 501, per 1 juni 1985 verhoogd met 10% tot f 201,39. In dit verband zij verwezen naar artikel 17 van de Overgangsregeling Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (Stb. 1983, 572), waarin is bepaald dat de toepassing van artikel 21 van het BBRA 1984 plaatsvindt met inachtneming van genoemd koninklijk besluit van 17 maart 1982. Dienaangaande wordt opgemerkt dat per 1 januari 1987 de Wet van 29 december 1982, Stb. 742, en het daarop gebaseerde koninklijk besluit van 17 maart 1982, zijn komen te vervallen. In verband hiermede is bij koninklijk besluit van 22 december 1986, Stb. 646, het bedrag genoemd in artikel 21, tweede lid van het BBRA 1984 gewijzigd van f 174,37 in f 201,39.

Artikel IV bevat een wijziging van het vijfde lid sub b van artikel 23 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (BBRA 1984) voor wat betreft de aanspraken van deeltijdwerkers op overwerkvergoeding. Thans geldt volgens artikel 23 van genoemd besluit, dat voor deeltijdwerkers evenals voor volle-tijd-werkers bij overschrijding van de overeengekomen werktijd sprake is van overwerk, waarvoor een overwerkvergoeding gegeven wordt. Deze overwerkvergoeding bestaat uit compensatie in vrije tijd (of, als het dienstbelang zich tegen compensatie in vrije tijd verzet, uit uursalaris) en een toeslag in geld.

De overwerktoeslag wordt aan de deeltijdwerker echter pas toegekend indien en voor zover (op weekbasis) de arbeidsduur geldende bij een volledige werktijd wordt overschreden. Voor deze regeling is destijds gekozen om de deeltijdwerker die – weliswaar voor hem in overwerktijd – op hetzelfde tijdstip werkt als een volletijd-werker zoveel mogelijk gelijk te belonen als de laatstgenoemde. In de praktijk is evenwel gebleken dat de regeling in een aantal situaties niet helemaal aan dat doel kan beantwoorden. Wanneer namelijk een deeltijdwerker overwerk verricht (binnen de volledige werktijd op weekbasis) op uren waarvoor een vergelijkbare volletijd-werker een overwerktoeslag dan wel toelage onregelmatige dienst (artikel 17 BBRA 1984) ontvangt (dus in het algemeen op avond-, nacht- en weekenduren), dan ontvangt die deeltijdwerker volgens de huidige redactie van artikel 23, vijfde lid onder b, van het BBRA 1984 voor die uren geen overwerktoeslag en, juist omdat het overwerk betreft, ook geen toelage voor onregelmatige dienst.

Het onderhavige ontwerp-besluit strekt ertoe om ook in situaties als bovenbedoeld een zoveel mogelijk gelijke overwerkvergoeding voor deeltijdwerkers en volletijd-werkers te realiseren.

Artikel 23, vijfde lid, onder b, wordt zodanig gewijzigd, dat voor de deeltijdwerker de overwerktoeslag ook wordt toegekend binnen de volledige werktijd (op weekbasis) voor zover het voor betrokkene om overwerk gaat op uren buiten de uren van 8 tot 18 uur op de werkdagen van maandag tot en met vrijdag. Hieruit vloeit voort dat ook op de in artikel 21 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement genoemde feestdagen overwerk binnen de volledige werktijd (op weekbasis) tot toekenning van de overwerktoeslag leidt. Daarnaast blijft de deeltijdwerker ook voor de binnen de hierboven genoemde normale kantooruren gemaakte overuren voor overwerkvergoeding met toeslag in aanmerking komen, indien en voor zover daarbij de arbeidsduur geldende bij een volledige werktijd wordt overschreden.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. P. van Dijk